

μετά μηχανών ως πρόδρομος του Μελοδράματος και παραλλαγές του Μύθου του Ορφέως» (σσ. 437 εξ.). Ακολουθεί η βιβλιογραφία (σσ. 463 εξ.) και ένα ευρετήριο (481 εξ.). Το σύγγραμμα του κ. Ζώτου μπορεί να χρησιμοποιηθεί χωρίς άλλο και για την πανεπιστημιακή διδασκαλία του Αναγεννησιακού Θεάτρου στη θεατρολογία.

ΒΑΛΤΕΡ ΠΟΥΧΝΕΡ

EDDA FUHRICH / HILDE HAIDER (eds.)

Theater, Kunst, Wissenschaft. Festschrift für Wolfgang Greisenegger zum 66. Geburtstag [Θέατρο, Τέχνη, Επιστήμη. Τιμητικός τόμος για τον Wolfgang Greisenegger στα εξηκοστά εκτα του γενέθλια], Wien, Böhlau 2004, σ. 402, εικ., ISBN 3-205-77037-4.

Πρόκειται για έναν ασυνήθιστο τιμητικό τόμο για τον πρόεδρο του Ινστιτούτου Θεατρολογίας της Βιέννης, από το 1887 ως το 1991 και πρόεδρο της Fédération Internationale pour la Recherche Théâtrale, πολλές φορές κοσμήτορα της Φιλοσοφικής Σχολής και από το 1998 ως το 1999 και πρύτανη του Πανεπιστημίου της Βιέννης, από το 2001, τέλος, και πρόεδρο του PEN-Club της Αυστρίας, ο οποίος δεν συγκεντρώνει μόνο επιστημονικά μελετήματα, αλλά και προσωπικές αναμνήσεις, λογοτεχνικούς χαιρετισμούς, ακόμια και αστεία και άλλα, μαζί με προσωπικές φωτογραφίες και αναμνήσεις. Αυτό ανταποκρίνεται ως ένα βαθμό στον πολύπλευρο χαρακτήρα του τιμωμένου, ο οποίος, πέρα από την ακαδημαϊκή του σταδιοδρομία, πραγματοποίησε και σκηνοθεσίες και συμμετείχε ενεργά στην καλλιτεχνική ζωή. Οι συμβολές έχουν αλφαβητική σειρά και ξεκινούν με τον Γερμανιστή F. Aspetsberger (σσ. 11 εξ.), ο οποίος συγκρίνει πολιτικές και λογοτεχνικές βιογραφίες μεταξύ Βιέννης και Βερολίνου, ακολουθεί ένα άρθρο στα αγγλικά για πειράματα σχετικά με τους μύς και το σκελετό σε περιβάλλον χωρίς βαρύτητα (διάστημα), ένα project το οποίο είχε υποστηρίξει ο τιμώμενος ως πρύτανης, η G. Baumbach (σσ. 53 εξ.) ασχολείται με την εμφάνιση φαντασμάτων στο θέατρο, ο U. Birbaumer αναφέρεται σε αναμνήσεις από «θεατρικά» ταξίδια στη μισή Ευρώπη, που έχει πραγματοποιήσει με τον τιμώμενο (σσ. 65 εξ.). Στη συνέχεια περιορίζομαι μόνο στα επιστημονικά άρθρα: ο S. Döhring για το ρόλο του κινηματογράφου στις σκηνοθεσίες του *Christoph Colomb* του Darius Millhaud (Βερολίνο 1930/1998) (σσ. 85 εξ.), ο J. Fiebach για την cultural performance στην ιστορική και συγκριτική διάσταση (σσ. 127 εξ.), η E. Fischer-Lichte για τα θρησκευτικά δράματα του Μεσαίωνα ανάμεσα σε τελετουργία και θέατρο (σσ. 143 εξ.), ο A. Fuxjäger για τη διορία ως δραματουργική τεχνική στον αφηγηματικό λόγο (σσ. 175 εξ.), η K. Kruschkova για το θέατρο της αποδόμησης (σσ. 229 εξ.), η B. Marschall για το λοιμό στον *Οιδίποδα* ως τιμωρία και στίγμα της πόλεως (σσ. 261 εξ.), η M. Meister για την ψυχραμία και το συναίσθημα στο επικό θέατρο του Μπρεχτ (σσ. 271 εξ.), η R. Möhrmann για γυναίκες στο θέατρο (σσ. 277 εξ.), η M. Payr για την αποκάλυψη του ατελείωτου στις αρχιτεκτονικές προοπτικές του Baldassare Peruzzi (σσ. 283 εξ.), ο H.-J. Tinchon για μεθόδους της ψυχοφυσιολογικής μέτρησης της μέθεξης (σσ. 363 εξ.) κτλ.

Ένας τόμος πολύ προσωπικός και χαριτωμένος, τον οποίο θα χαρεί ο τιμώμενος.

ΒΑΛΤΕΡ ΠΟΥΧΝΕΡ